

10.พระเจ้าเรียกคุณนะ

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:38 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:44 น.

พระเจ้าเรียกคุณนะ

พระเจ้าองค์ไหนล่ะ

เชื่อพระเจ้าแล้วต้องเปลี่ยนศาสนาไหม?

เชื่อพระเจ้าแล้วต้องเป็นคริสเตียนไหม?

เชื่อพระเจ้าแล้วต้องนับถือศาสนาคริสต์ไหม?

เชื่อพระเจ้าแล้วต้องไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ไหม?

เชื่อพระเจ้าแล้วได้รับความหลุดพ้นจากบาปกรรม

เชื่อพระเจ้าแล้วได้เป็นลูกของพระองค์ คือเป็นคนบุญในร่างของคนบาป

เชื่อพระเจ้าแล้วได้รับการคืนดีกับพระเจ้า มีความสุขในพระองค์

เชื่อพระเจ้าแล้วได้เข้าสู่นิพพาน

พระเจ้าเรียกคุณนะ

พระเจ้าองค์ไหนล่ะ

คุณผู้อ่านที่รักและเคารพ (คุณจะเป็นใคร อยู่ในวัยไหน เพศอะไร หรืออยู่ในฐานะอะไรก็ตาม) ได้โปรด! อย่าเพิ่งวางบทความนี้ลง ขอให้อ่านก่อนนะ ไม่มากนักหรอก เราอยากบอกคุณว่า พระเจ้าเรียกคุณนะ คุณคงมีคำถามว่า “พระเจ้าองค์ไหนล่ะ พระเจ้าในศาสนาไหน” พระเจ้าในศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม หรือศาสนาฮินดู ฯลฯ” คุณอาจจะมีความคิดว่า “เอ๊ะ ศาสนาพุทธไม่มีพระเจ้านี่ พระเจ้ามีแต่ในศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม และศาสนาฮินดู ฯลฯ ไม่ใช่หรือ?” คำตอบก็คือ ในศาสนาพุทธก็มีพระเจ้าเหมือนกัน แต่เรียกว่า “พระธรรม” พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ตถาคต” (หมายถึงพระองค์เอง) จะเกิดหรือไม่เกิดก็ตาม พระธรรมมีอยู่แล้ว และพระธรรมนั่นแหละคือพระเจ้า พระองค์เป็นพระเจ้าในศาสนาเหล่านี้แหละ พระองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียว เป็นพระเจ้าที่ใช้คนเป็นรูปแบบ (Model) ในการอธิบายพระองค์ พระองค์เคยสำแดงกับมนุษย์แล้วในหลายสถานการณ์ พระองค์เป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งที่มีชีวิตทั้งมวล โลกนี้และจักรวาลเกิดขึ้นจากการทรงสร้างของพระองค์ มนุษย์เราก็คงมาจากการทรงสร้างของพระเจ้าด้วย ถ้าจะพูดในแง่ของพระพุทธศาสนาก็คือ ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดมาจาก “พระธรรม” ที่ว่าพระองค์เป็น “กฎธรรมชาติ” กฎธรรมชาติเป็นผู้กำหนด และเป็นผู้สร้างไว้ กฎธรรมชาตินี้เป็นพระเจ้าที่ไม่เป็นบุคคล แต่พระเจ้าผู้เป็นบุคคลเป็นผู้ที่สร้างกฎธรรมชาตินั้นขึ้นมา

พระเจ้าเป็นผู้สร้างมนุษย์

พระองค์สร้างมนุษย์ขึ้นมา ตอนแรกมนุษย์ปราศจาก กิเลส-ตัณหา (ยังไม่มี ราคะ โสภะ โมหะ) ซึ่งบางที่เรียกว่าบาปกรรมหรือเวรกรรม ตอนนั้นมนุษย์เป็นเพื่อนกับพระเจ้า มีความสัมพันธ์กับพระองค์อย่างลึกซึ้ง ในฐานะผู้สร้างและผู้ถูกสร้าง ในการสร้างมนุษย์นั้น พระองค์ไม่ได้สร้างให้เขาเป็นเหมือนตุ๊กตาหรือหุ่นยนต์ แต่พระองค์ให้เขามีอิสระ เสรีภาพที่จะเลือกพึ่งพาในพระองค์หรือพึ่งพาในตัวเอง โดยพระองค์มีเงื่อนไขกับเขาว่า ภายในสวนสวรรค์ที่พระองค์มอบให้แก่เขานั้น มี “ต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว” ต้นหนึ่ง พระองค์ห้ามไม่ให้เขากิน ถ้าเขาฝ่าฝืนวันใด เขาจะต้องตายทั้งฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณ เขาจะกลายเป็นศัตรูกับพระเจ้า และขาดจากความสัมพันธ์อันดีกับพระองค์ เขาจะมีบาปกรรม เวรกรรม (กิเลส ราคะ ตัณหา) ติดตัวไปชั่วลูกชั่วหลาน (ปฐมกาล 2:15-16)

มนุษย์แยกทางจากพระเจ้า

มนุษย์ที่พระเจ้าทรงสร้างนั้น (ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของเรา) ได้ฝ่าฝืนคำสั่งของพระองค์ กินผลไม้ที่นั่น เขาจึงกลายเป็นศัตรูกับพระเจ้า และพบกับความตายทั้งฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณ มีบาปกรรม เวรกรรมในเนื้อหนังร่างกาย ตั้งแต่นั้นมามนุษย์จึงตกอยู่ภายใต้กิเลส-ตัณหา (มีราคะ โสภะ โมหะ) เอาตัวเองเป็นจุดศูนย์กลาง ยึดตัวเองเป็นที่พึ่ง ยึดตัวเองเป็นใหญ่ ยึดว่ามีตัวกู-ของกู ไม่ยอมกลับไปพึ่งพระองค์ผู้ทรงสร้างขึ้นมาแต่แรก

วันเวลาล่วงเลยผ่านไป ดูเหมือนว่าความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ห่างเหินออกไปทุกที แต่จิตสำนึกของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ยังโหยหา และแสวงหาพระเจ้า เราจะเห็นได้จากการที่มนุษย์พยายามสร้างพระเจ้าขึ้นมา ไม่ว่าจะในรูปแบบเคารพ (ที่เป็นรูปมนุษย์หรือรูปสัตว์) หรือเทพเจ้า เทวดาอารักษ์ หรือบางทีก็เรียกว่า “สิ่งศักดิ์สิทธิ์” สิ่งเหล่านี้แหละสะท้อนให้เห็นว่าจิตสำนึกของมนุษย์ยังต้องการพระเจ้าและแสวงหาพระองค์อยู่

10.พระเจ้าเรียกคุณนะ

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:38 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:44 น.

พระเจ้าเตรียมแผนการที่จะให้มนุษย์คืนดีกับพระองค์

ส่วนพระเจ้าองค์แท้จริงที่ภาษาบาลีเรียกพระองค์ว่าพระธรรม และภาษาฮีบรูเรียกพระองค์ว่า “พระเยโฮวาห์” ที่เป็นผู้สร้าง “กฎธรรมชาติ” เป็นผู้สร้างมนุษย์มานั้น พระองค์ไม่เคยลืมมนุษย์ พระองค์ยังรักและเป็นห่วงเขา หาทางที่จะนำเขาให้หันกลับคืนดีกับพระองค์ โดยที่พระองค์ได้เรียกชายคนหนึ่งคือ “อับราฮัม”

(เป็นต้นตระกูลแห่งชนชาติอิสราเอล) และทำพันธสัญญากับเขาว่าพระองค์จะให้ผู้มาเกิดในเผ่าพันธุ์ของเขา และผู้นั้นจะผู้มาตายไถ่โทษบาปกรรมของมนุษยชาติ ตลอดระยะเวลาอันยาวนานในประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอล ได้มีคำทำนายเอาไว้ว่า พระเจ้าจะให้ผู้ลงมาเกิดเพื่อไถ่โทษบาปกรรมของมนุษย์ในชนชาติของเขา ภาษากรีกเรียกผู้นั้นว่า “พระคริสต์” (Christos) ภาษาฮีบรูเรียกว่า “มาซีอาห์” (Messiah) ภาษาบาลีเขียนว่า “เมตเตย” (Metteyya) อ่านว่า เมตเตย (Metteya) ส่วนภาษาสันสกฤตว่า “เมตเตย” (

Mettraiya

)

คำทำนายพยากรณ์อิสานเกี่ยวกับพระศรีอารีย์

ในพระพุทธศาสนานั้น ขณะนี้อยู่ใน “ภัทรกัป” มีพระพุทธเจ้าอยู่ 5 พระองค์ คือ พระกุกสันโธ พระโกณฑกมโน พระกัสสป พระโคตโม ทั้งสามพระองค์นั้นผ่านไปแล้ว ในปัจจุบันนี้อยู่ในสมัยของพระโคตโม หรือ “พระโคตม” เป็นปีที่อยู่ในระยะกึ่งพุทธกาล คือ 2500 ปี และกำลังรอคอยผู้ที่มาไถ่โทษบาปกรรมของมนุษย์คือ “พระศรีอารีย์เมตตริโย” เกี่ยวกับการมาตรัสหรือมาเกิดของพระองค์นั้น มีคำพยากรณ์อิสานว่า เมื่อพระศรีอารีย์มาถึงแล้วจะเป็นดังต่อไปนี้

-ถนนหนทางลีเป็นตาหมากรุก แผ่นดินลีฮาบคือหน้ากลองชัย (หมากรุก=ตาราง, ฮาบ=ราบ) (ความหมายคือทุกคนจะเท่าเทียมกัน)

-ม้าลีโปงเขา เสาลีออกดอก (ม้าโปงเขา=ม้ามีเขา) (ม้ามีเขาคือ มอเตอร์ไซด์ เสาลีออกดอกคือ เสไฟฟ้า มีไฟเวลากลางคืน)

-คนซีไฮลีได้เกิดเป็นดี ซีซีลีเขาเป็นกระบองใต้ ใ้่นักกเสา ไฟลุกพริบ (คนซีไฮ=คนไม้ดี คนบาป, ซีซี=น้ำมันยางนา, เขา=หยุด เลิก, กระบองใต้=คบเพลิง, ใ้=เปิด, กกเสา=ต้นเสา) (ความหมายคือ ทุกข์ไม้ดี คนบาป คนยากคนจน จะได้เป็นคนดี ซีซีจะไม่นำมาใช้งานอีก เวลาเราเปิดปลั๊กไฟที่เสไฟฟ้า ไฟก็จะลุกขึ้น)

-สงฆ์ลีเป็นผู้ฮ้ายชายฮูฮอยพระองค์ สงฆ์มีวินัยไพร่เมืองบ่ย้ายัน มีแต่মনันแหลวลีล่อหลอกกินกัน เอาสวรรค์มาขายหลอกคนให้หลงเชื่อ ไผละเมอนำคำเว้าของมหาสิทีกหลอก เขาลีบอกให้เจ้าเอาเงินให้แก่เขา (ฮูฮอย=รูปภาพ, บ่ย้ายัน=ไม่เกรงกลัว, คำเว้า=คำพูด, ถีก=ถูก)

10. พระเจ้าเรียกคุณนะ

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:38 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:44 น.

-พระศรีอาริย์มาแล้วคนสนิทนายแห่งซัง มวลคณาแนวเชื้อสหายเกลอรังเกียจ บังเบียดเจ้าซังแต่ผู้เดียว พระบาทเจ้าใจชื้อถือศีล ยินดีกับฝูงชนหมู่แทนแสนคือ ไผ่ตั้งดื้อหัวแข็งตาบอด เจ้าลิจอดแองแม้งตายแท้แน่นอน (แนวเชื้อ=เชื้อสาย)

-พระศรีอาริย์มาแล้วหัวดำลือออกก่อน หัวค้อนลีน้าหลัง (ดูภาพนายก และร.ม.ต.มหาดไทยจะเห็นภาพได้) ไผ่มีหูงฟังแล้วอินตรงเอาไว้ในตอนนั้นคนหัวขาวแว่วหล่อน เขาสีห้อยอ่อนต่อน้ำก้นหนุ่มสาว พังดี ๆ เต๋อเจ้าชาวโลกโลกา พระศรีอาริย์ลงมาเมื่อถึงเวลานั้น (หัวค้อน=หัวขาวหรือผมหงอก,อินตรง=พิจารณา,แว่วหล่อน=พันหัก)

-ฮอดบ่อนบั้น สมัยแก๊งศาสนาพุทธ มนุษย์ในแดนดินสิป่วงวินเป็นบ้า อันว่าโลกกว้างเกิดสงครามม้างมุ่น ไผ่มีบุญจ้งสิพ้อ เห็นหน้าพระศรีฯ (แก๊ง=แก๊ง,บ่วงวิน=จุนจุง)

-นับแต่สองพันห้า เทวดางค์ใหม่ ยายากไม้กินไต่กะบตี (ยากฮากไม้=ยาสมุนไพรรักษาจากรากไม้)

-เมื่อฮอดสองพันห้า โลกาสีไหวหวั่น โลกสปีน เมืองบ้านลิมหลวม อันว่าโลกกว้าง สิมภัยทุกหนแห่ง เพ็นแสดงไว้แล้ว เป็นจริงแท้แน่นอน (ปีน=พลิกคว่ำ,หลวมหลวม=ล่มสลาย)

-เมื่อฮอดสองพันห้าเชิงคำลิมฮ่อน ไผ่ผู้เหลืออยู่ค่างได้ไปแท้สู่นิพพาน พังดี ๆ เต๋อท่านผู้ถือศาสนาพุทธ ผู้มาอุคมาดิงแมนพระศรีอาริย์เจ้า ขอให้ชาวไทยเชื่อทั้งหลายให้คิดฮ้อ คั้นเชิงคำฮ่อนเจ้าได้ไปแท้สู่นิพพาน (เชิง=ภาชนะที่ร่อนรำที่ได้จากการตำข้าว,คำ มีความหมาย 2 อย่างคือ พระคำ หรือธรรมะ และ ทองคำ,ฮ่อน=ร่อน,)

-เมื่อฮอดสองพันห้าเพ็นลิมากลุ่ม ลิมาคุ่มพ็องเข้าสามฮ่มโพธิ์ศรี ไผ่ผู้มีใจคดลึบเห็นพระองค์เจ้า ไผ่ผู้มีใจแจ้งถือศีลทุกเช้าคำ ยึดถือคำเพ็นไว้ได้ไปแท้สู่มโพธิ์”

พระเจ้ามาไกลโทษแทนมนุษย์

พระเจ้าผู้จะมาช่วยเหลือมนุษย์ ที่เรียกชื่อกันไปต่างๆกันนี้ พระองค์จะต้องมาเพื่อตายไกลโทษบาปกรรมของมนุษย์ ฉะนั้นจึงมีคำถามว่า “ทำไมต้องมีการตายไกลโทษบาป” คำตอบก็คือ เพราะว่ามนุษย์ไม่เชื่อฟังพระเจ้า แยกทางจากพระองค์ เป็นศัตรูกับพระองค์ มีบาปกรรม (มีกิเลส ราคะ ตัณหา) เป็นหนี่ต่อพระองค์ เขาจะต้องใช้หนี้ด้วยความตายทั้งฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณ เมื่อเป็นหนี้แล้วต้องไ้หนี้ ไม่ไ้หนี้ไม่ได้ เพราะไม่เป็นการยุติธรรม มนุษย์ธรรมดาไม่สามารถที่จะตายไกลโทษบาปได้ ในสมัยโบราณพระเจ้าให้ใช้แกะเป็นสัญลักษณ์ของการไกลโทษบาป ต่อมาพระเจ้าจึงได้แบ่งภาค หรืออวตาร (Incarnation) ลงมาเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อจะตายไกลโทษบาปแทนมนุษย์ทุกคน พระเจ้าเป็นเจ้านี่ มนุษย์เป็นลูกหนี่ จะต้องใช้หนี้ความตายต่อพระเจ้า พระองค์ไม่ประสงค์จะให้มนุษย์ทุกคนต้องตายทั้งฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณ พระองค์จึงได้ลงมาตายแทนเขา จากพระธรรมผู้ที่เป็นพระเจ้า และเป็นผู้สร้างนั้น ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ คือ “พระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์” (เรียกแบบกรีกว่า “พระเยซูคริสต์” เรียกแบบฮิวว่า “พระเยซูมาโซอะ”) พระองค์ตายบนกางเขน มนุษย์เป็นผู้ประหารชีวิตของพระองค์ฝ่ายร่างกาย แต่พระเจ้าเป็นผู้ปรับโทษพระองค์ทั้งฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณ

10. พระเจ้าเรียกคุณนะ

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:38 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:44 น.

การตายของพระองค์จึงเป็นการตายใช้หนี้บาปกรรมของมวลมนุษยชาติ เมื่อพระเจ้าปรับโทษบาปกรรมของมนุษย์ในพระเยซูแล้ว พระองค์ก็ปลดปล่อยมวลมนุษย์ให้เป็นไท มนุษย์ทุกคนที่ “อยู่ในพระเยซู” จะเป็นคนบาปที่ไม่มีค่าของความบาปอีกต่อไป เพราะหนี้ที่มีอยู่นั้นได้รับการใช้หนี้แล้ว การกระทำของพระเจ้า “ในพระเยซู” นี้เรียกว่าพระคุณ (คือสิ่งที่เราไม่สมควรจะได้รับ)

ถามว่า “ค่าของความบาปของมนุษย์หายไปไหน” ตอบว่า “ค่าของบาปหรือการเป็นหนี้บาปได้รับการใช้หนี้แล้วโดยการตายของพระเยซู” (ผู้เป็นพระมาโซะของชาวยิว เป็นพระคริสต์ของชาวกรีก และเป็นพระศรีอารีย์ของชาวไทย) ดังนั้น คนที่เชื่อฟังอาศัยในพระเยซูจึงเป็น “คนบุญในร่างของคนบาป” คือยังเป็นคนที่อยู่ในร่างกายเดิม แต่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่แล้ว คือเปลี่ยนแปลงค่านิยม เปลี่ยนแปลงที่ฟังใหม่ แต่เดิมนั้นฟังในตนเอง แต่เมื่อเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าแล้ว เขาได้ฟังในพระองค์ เขาได้ละทิ้งตัวกู-ของกู และยอมแบกกางเขนตามพระองค์ไป (ลูกา 9:23)

เชื่อพระเจ้าแล้วต้องเปลี่ยนศาสนาไหม?

คุณอาจจะถามว่า “แล้วผม (ฉัน) จะคืนดีกับพระเจ้าองค์นี้ได้ยังไง” คำตอบก็คือ “เชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า โดยยอมรับว่าตัวเองเป็นคนไม่ดี มีกิเลส-ตัณหา (มีราคะ โสกะ โทสะ โมหะ) ซึ่งก็เป็นคนมีบาปกรรม เป็นศัตรูกับพระเจ้า” เพราะว่า “ถ้าคุณจะรับด้วยปากของคุณว่า พระเยซูเป็นพระเจ้า และเชื่อใจจิตใจของคุณว่า พระเจ้าทรงบันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย คุณจะหลุดพ้นจากกิเลส ราคะ ตัณหาต่างๆ ด้วยว่าความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่การเป็นคนบุญ (ไม่มีค่าจ้างของความบาปอีก) และการยอมรับด้วยปากก็นำไปสู่การหลุดพ้นจากกิเลส ราคะ ตัณหา ต่างๆ ” (โรม 10:9-10) คุณอาจจะมีความเชื่อต่อไปว่า “เชื่อในพระเยซูแล้ว เป็นการเข้าจารีตนับถือศาสนาคริสต์ใหม่” คำตอบก็คือ “ไม่...คุณไม่ต้องนับถือศาสนาคริสต์” คุณยังเป็นคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ อยู่ในวัฒนธรรมของศาสนาพุทธเหมือนเดิม แต่คุณมอบจิตใจให้แก่พระเจ้า สวดอ้อนวอน (พูดกับพระเจ้า) ขอให้พระองค์เข้ามาอยู่ในจิตใจของคุณ แล้วคุณจะเป็นของพระองค์ หลุดพ้นจากบาปกรรม เวรกรรมต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพระองค์ เป็นสหายของพระองค์อีกเหมือนบรรพบุรุษของเรา

เชื่อพระเจ้าแล้วต้องเป็นคริสเตียนไหม?

การเชื่อในพระเจ้านี้ คุณไม่จำเป็นต้องเป็น “คริสเตียน” หรือ “นับถือศาสนาคริสต์” และไม่ต้องไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ด้วย คุณยังเป็นคนไทยนับถือศาสนาพุทธ อยู่ในวัฒนธรรมของศาสนาพุทธเหมือนเดิม แต่เป็น “พุทธใหม่” คุณยังสามารถทำบุญ ตักบาตรให้พระสงฆ์ได้เหมือนเดิม แต่คุณต้องบอกตัวเอง (หรือบอกกับพระสงฆ์) ว่า ที่คุณทำบุญทำทาน ตักบาตรนั้น คุณไม่ได้ต้องการบุญ แต่เพราะคุณได้บุญแล้ว คุณได้เป็นคนที่ไม่มีความบาปอีกแล้ว คุณเป็นพุทธใหม่ เพราะว่าพุทธแก่นั้น การจะหลุดพ้นจากกิเลส ราคะ ตัณหา หรือบาปกรรมต่างๆ คุณต้องหลุดพ้นด้วยตัวเอง ทำด้วยตัวเอง คุณก็รู้ว่า คุณไม่มีความสามารถที่จะทำตามพอที่จะหลุดพ้นได้ แต่พุทธใหม่นี้ คุณจะหลุดพ้นจากกิเลส ราคะ ตัณหา บาปกรรมต่างๆ นานาด้วยบารมีของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ เมื่อคุณเป็นพุทธใหม่แล้ว คุณต้องศึกษาพระคัมภีร์ อ่านพระคัมภีร์ ถ้าอ่านไม่เข้าใจและไม่รู้เรื่อง คุณต้องหาทางไปพบกับคนที่รู้เรื่อง ที่ไม่พยายามบังคับให้คุณเป็นคริสเตียน (คุณอาจจะเขียนอีเมลไปถามที่ banpote1947@gmail.com) แต่ก็ไม่ต้องเป็นห่วงมากนัก เพราะถ้าคุณอ่านพระคัมภีร์ไปเรื่อยๆ พระเจ้าผู้มิฤทธิ์อำนาจนั้นจะเปิดตาเปิดใจของคุณให้รู้เรื่องได้เอง

พระเจ้าเข้ามาอยู่ในจิตใจคุณแล้วหรือยัง

10. พระเจ้าเรียกคุณนะ

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:38 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:44 น.

เมื่ออ่านมาถึงตรงนี้แล้ว คุณได้ยินเสียงของพระองค์ที่เรียกกรองอยู่ในจิตใจของคุณหรือยัง ถ้ายัง ลองคิดทบทวนอีกที อย่าลืมสวดอ้อนวอน (พูดกับพระองค์) ขอให้พระองค์เข้ามาอยู่ในจิตใจของคุณ สารภาพต่อพระองค์ว่า คุณเป็นคนที่มีกิเลส ราคะ ตัณหา ซึ่งก็คือเป็นคนมีบาปกรรม เป็นศัตรูกับพระเจ้า แล้วพระองค์จะอภัยบาปกรรมเหล่านั้นนี้ให้กับคุณ ตามที่พระองค์กล่าวไว้ในพระคำของพระองค์ว่า “ถ้าใครก็ตามสารภาพบาปกรรมของเขา พระเจ้าผู้ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม จะทรงชำระล้างเขาให้พ้นจากบาปกรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9)

เชื่อพระเจ้าแล้วได้รับความหลุดพ้น

อย่าลืมว่า ถ้าคุณได้ยินเสียงของพระเจ้าแล้ว และยอมรับพระองค์ ยอมให้พระองค์เข้ามาอยู่ในจิตใจของคุณ แสดงว่าคุณเป็นลูกของพระเจ้าแล้ว เป็นคนที่มีชีวิตใหม่แล้ว คุณได้กลับไปมีความสัมพันธ์กับพระองค์ดั้งเดิมเหมือนบรรพบุรุษของเรา ดังที่พระองค์กล่าวไว้ในพระคำของพระองค์ว่า “ใครก็ตามที่ต้อนรับพระองค์ เชื่อฟังอภัยในนามของพระองค์ พระองค์ก็จะมอบสิทธิให้เป็นลูกของพระเจ้าได้ ซึ่งฐานะนั้นเป็นผู้ที่ไม่ได้เกิดจากเลือดเนื้อ หรือกาม หรือความประสงค์ของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า” (ยอห์น 1:12-13) นอกจากจะได้เป็นลูกของพระเจ้าแล้ว คุณยังได้หลุดพ้นบาปกรรมต่าง ๆ นานา หลุดพ้นจากวิญญูสงสาร การเวียนว่ายตายเกิด หลุดพ้นจากความทุกข์ที่สุมหัวใจของคุณอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน หลุดพ้นจากการถูกลงโทษจากการทำผิดศีลห้า หลุดพ้นจากทุกสิ่งทุกอย่างที่ผูกมัด กักขังหัวใจของคุณ นั่นก็หมายความว่าค่าของความบาปได้รับการใช้หนี้แล้ว กิเลส ราคะ ตัณหาของคุณได้รับการดับลงโดยพระคุณของพระเจ้าแล้ว บัดนี้ได้คุณได้เข้าสู่นิพพานแล้ว คือกิเลส ราคะ ตัณหาจะไม่เผาผลาญคุณอีกต่อไป

เป็นยังไงละ เมื่อเป็นเช่นนี้ คุณยังจะลังเลอะไรอีกละ เมื่อได้ยินเสียงของพระเจ้าแล้ว ก็ให้รีบเปิดใจให้พระองค์เข้ามาอยู่ในจิตใจของคุณ ยอมสารภาพว่าคุณเป็นคนที่มีกิเลส ราคะ ตัณหา ซึ่งก็คือเป็นคนที่มีบาปกรรมนั้นแหละ เมื่อคุณทำเช่นนี้ คุณก็จะกลายเป็น “คนบุญในร่างของคนบาป” ไม่ยากอย่างที่คิดเลยใช่ไหมละ พระเจ้าเรียกคุณแล้ว เปิดใจให้พระองค์เข้ามาอยู่ในจิตใจของคุณเถอะ อย่าลังเลเลย ถ้าคุณยังสวดอ้อนวอน (พูดกับพระเจ้า) ไม่เป็น ลองสวดตามตัวอย่างต่อไปนี้ก็ได้นะ

ตัวอย่างของคำสวดอ้อนวอนต่อพระเจ้า

“สาธุ สาธุ สาธุ พระเจ้า ผู้เป็นพระธรรม พระองค์เป็นผู้สร้างทุกสิ่งทุกอย่าง พระองค์เป็นผู้สร้างโลกนี้ขึ้นมา ลูกนี้เป็นคนที่มีความทุกข์ระทมขมใจ มีกิเลส ราคะ ตัณหา ซึ่งก็คือเป็นคนที่มีบาปกรรม ลูกไม่สามารถหลุดพ้นจากสิ่งเหล่านี้ได้ด้วยตัวของลูกเอง ไม่ว่าลูกจะพยายามทำตามคำสอน รักษาศีลห้า ลูกก็ไม่สามารถทำตามให้ครบถ้วนได้ ดังนั้นลูกจึงขอพึ่งพระองค์ ขอให้พระองค์อภัยโทษ อภัยในบาปกรรมของลูกที่เกิดขึ้น ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจในทางกายกรรม วาจากรรม และมนโกรรม ด้วยเถิด ลูกอ้อนวอนขอในนามของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ สาธุ”

นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป คุณได้เป็นลูกชาย-หญิงของพระเจ้าแล้ว “เป็นคนบุญในร่างของคนบาป” เป็นคนที่มีพระธรรมของพระเจ้าเข้ามาอยู่ในจิตใจ ดีไหมละ คุณไม่ต้องไปวัด ไม่ต้องไปโบสถ์ ไม่ต้องออกบวช ไม่ต้องพยายามรักษาศีลห้า ไม่ต้องทำบุญเพื่อจะได้รับความหลุดพ้น คุณก็มีพระธรรมของพระเจ้ามาอยู่ในจิตใจของคุณได้ อย่าลืมว่า ทุกสิ่งทุกอย่างนี้เกิดขึ้นเพราะพระเจ้า พระองค์เป็นผู้กระทำ ไม่ใช่คุณเป็นผู้กระทำ คุณเพียงแต่ “รับด้วยปากของคุณว่า พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในจิตใจของคุณว่าพระเจ้าได้บันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย คุณก็จะหลุดพ้น จากกิเลส ราคะ ตัณหา ซึ่งเป็นความบาปต่างๆ นั้น ด้วยว่า ความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่การเป็นคนบุญ และการยอมรับความจริงของพระเจ้าด้วยปากก็นำไปสู่ความหลุดพ้น” (รม 10:9-10) ดีไหมละ ง่ายกว่าที่คิดใช่ไหมละ

10.พระเจ้าเรียกคุณนะ

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:38 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2012 เวลา 12:44 น.

ตั้งแต่นี้ไป คุณได้เป็นลูกของพระเจ้าแล้ว มีความสัมพันธ์กับพระองค์แล้ว หลุดพ้นจากบาปกรรม เวรกรรมทุกอย่างแล้ว มีชีวิตใหม่แล้ว
อย่าลืมว่าคุณสามารถติดต่อกับพระองค์ได้เสมอ ถ้าคุณมีปัญหาหนักอกหนักใจอะไร ก็ให้สวดอ่อนนวยอน (พูดกับพระองค์) ต่อพระองค์ได้ตลอดเวลา
แล้วพระองค์ก็จะตอบสนองคำขอของคุณตามใจของพระองค์

สนใจอยากรู้จักพระเจ้ามากขึ้น ติดต่อ www.zionbangkok.org

//